

да си избере народътъ одного челоѡѡка да пригледа и изсѡѡдува настоятелно запискѡѡтъ. Геновини бѡѡше и той тамъ. и всички съ единъ гласъ изыкватъ него (както бѡѡше го прѡѡдвидѡѡлъ той) и така излѡѡзва, той зема хартіѡѡтъ оттеглева ся въ единъ ѡѡгълъ и тамо по видимому ся вглѡѡбява въ дълбоко придираваніе. И слѡѡдъ изминуваніето на цѡѡлъ единъ часъ, въ който архіепископѡѡтъ, чрѡѡзъ едно тѡѡрдѡѡ трогателно слово, доказа на народа добринѡѡтъ на мирѡѡтъ, прорицалището Неаполско (Геновини) възлѡѡзе на триножникѡѡтъ си и дойде въ срѡѡдъ на валицѡѡтъ (калабалѡѡкътъ) носящъ знакѡѡтъ на миръ или на бой. Тутакъ си дълбоко мѡѡлчаніе настанѡѡ, и Геновини ся изразява че записката е тая сѡѡщѡѡта, първообразната на Уставѡѡтъ а не друга. Послѡѡ имъ расказа причинѡѡтъ и доказателствѡѡта чрѡѡзъ които ѡѡ припознава че е тя, и вѡѡщипски привыква одобреніето на най ученыѡѡтъ отъ събраніето. Съ еднѡѡ рѡѡчь записката ся всѡѡхваля отъ всички като искренѡѡ и сѡѡщинскѡѡ и всички ѡѡ прѡѡиматъ като основѡѡ на прѡѡговорѡѡтъ. А Мазаніелъ, Геновини, кардиналѡѡтъ и други нѡѡкои отъ ученыѡѡтъ положиѡѡ ѡѡ на светѡѡтъ трапезѡѡ..... Това засѡѡданіе ся продължава чакъ прѡѡзъ нощѡѡтъ, и всякой членъ ся разискува въ срѡѡдъ рыкающій народъ, когото всякога успокояваше рыбаѡѡтъ или архіепископѡѡтъ.— Най послѡѡ уставѡѡтъ ся свѡѡршева при разсѡѡмнуваніе, и братѡѡтъ на кардинала съ одного отъ писаритѡѡ го занасѡѡтъ на подкраля да го подпише.

На този уставъ главныѡѡтъ точки бѡѡхъ освобожденіето на Пузолянѡѡкътъ, на Маріѡѡ Арскѡѡ и майѡѡ ѡѡ, припознаваніето и възпоставяніето на привилегіѡѡтъ на Карола 5-го, сирѡѡчь упраздненіето на всяко даждіе и всеобщъ прощѡѡкъ безъ никое друго условіе, освѡѡтъ обезорѡѡжваніето.

Съ голѡѡмъ почестъ прѡѡима тѡѡзи посланници отъ народа Дукѡѡтъ Арскый и ги въвежда въ управителный си съѡѡтъ..... Тамо писарѡѡтъ залѡѡга всички съѡѡ смѡѡшното си